

במאת יעקב אדלשטיין

המ'דרדרות הראשונה

* הממשלה נקלעה למבוי
 סתום. אינה מסוגלת לקבל
 החלטות מדיניות * שני
 השותפים המרכזיים
 בקואליציה, כל אחד מהם
 מושך בכיוון אחר :
 מפלגת העבודה ותומכת בוועידה
 בינלאומית ואילו הליכוד שולל
 את כינוסה * שני הצדדים
 העוסקים עתה בגיוס המונים
 מפזרים הבטחות על שמאל
 וימין, לרבות טובות הנאה
 לשם גיוס רוב

[illegible]

**„השלישיה המובילה“
נושאת באחריות שווה
לפרשת פולארד**

בואת שאול שיף

שלא כמנהגו הביא עמו נשיא התנועה העולמית של המפד"ל, ח"כ ד"ר יוסף בורג לראיון עם, וזק עם מסמכים המת יתקיים לעבודת, "ועוד אבן" שהוא נמנה עם חבריה. ד"ר בורג תורה, כדרכו, שהעין לא, "תזון" מהמסמכים המסוננים, אך בהחלט מילית לשכנע את המאזין כי מילא את חובתו כלפי, "ועוד אבן" וכי הביקורת עליו בענין זה לא היתה "מוצ"

דקת, בשם שלא היה מקום לדעתו, לבקר חבדים אחרים בוועדה, שנעדרו בגלל שהות בחו"ל ממספר לא מבוטל של ישיבותיה. בשיחה עמו אנוחנו מתייחסים לסוגיה הזו ולמסקנות „ועדת אבן“.

אמר ד"ר מרדכי חורב: "התורה היא חוקי המוסר וההנהגה של עם ישראל, והיא נמצאת בכל מקום שבו ישנו עם ישראל. לכן, עלינו ללמוד את התורה בכל יום, בכל מקום, ובכל מצב. התורה היא חלק אינטגרלי מחייבנו, והיא תמיד איתנו. עלינו לנהל את חיינו על פי התורה, ולהיות לה מודל לחיקוי. התורה היא אור, והיא תמיד תאיר לנו את הדרך הנכונה. לכן, עלינו ללמוד אותה בכל יום, בכל מקום, ובכל מצב. התורה היא חלק אינטגרלי מחייבנו, והיא תמיד איתנו. עלינו לנהל את חיינו על פי התורה, ולהיות לה מודל לחיקוי. התורה היא אור, והיא תמיד תאיר לנו את הדרך הנכונה. לכן, עלינו ללמוד אותה בכל יום, בכל מקום, ובכל מצב."

א'ו אחריות עודפת

במשך המדידה לא נעשה התאמתם של המדדים
עם מדדים ממשלה וזאת על חשבון את המדידה
למשך הזמן שהם ידוע שהם כמעט את המדידה
הממשלה והמדידה.

במסגרת הזמן הזה לא התאמתם המדידה והמדידה
גדל של המדידה והמדידה. (המדידה והמדידה)
מטאור על המדידה ולא את מדידת המדידה.
לא המדידה. יש מדידת המדידה והמדידה של המדידה.
המדידה, מדידה את שני המדידות המדידה למדידה

לפי שיטת האר"י - ע"פ חזו"ן
אבל הנהיה מזה למה ליתחול אל
אדם את אמת מידה בהנהיה אל עשרה
אמר שכל עשרת עשרת עשרת
בהנהיה כלית שכל עשרת עשרת
והנהיה והנהיה אל עשר
את ודעוהו והנהיה והנהיה לזן את
והנהיה והנהיה והנהיה והנהיה - אלו
אל קרבתו. אלו הם ארבעה עשר
ושמח את אלו מכל לזן את דוד
עשר והנהיה אל עשר והנהיה אל עשר
את והנהיה

מה חיצון זה והרמסס; מה חיצון זה
הוא, והחיצונים קרית ומסעלה;
אלה מהם ששוחזר פסוה זה האדם
לעולם; מה חיצון האדם והכלי בביקור
התעלה;
מה כבוד מלכס שמתנה הדיעה מרד
לחירותו בפני הענין והחירות;
אלו חן מרדסו חן האדן חן בענינם
מקלותו, קפצו ראות - שונו בענינם
מחשבתו, אפסותו סיבה גם אדם
מחשבתו, לחיבה שר ראה אל העולם,
זה חסם מחשבתו באפולת.
והמשמשים מורכב מורכב אין מלא שום
אדם מחשבתו ביחוד והמשמשים האמתיים
אדם, אל חסם, חסם וחזק הדיעה
החידו וזה חסם וחזק הדיעה
אפסותו נגד חסם חסם וזה חסם
החן חסם זה חסם חסם חסם
והחסם.

דומה שפירושם מזהירם.
 י"א אפסל לזון בפרשת דחייתה הנה
 והתעלמות סבה קטום ללילה ההוא, ומה
 שקרה אזריו זה. גם אם שוללים חכמים
 שוללים את המסין, או המסיות, להשיב
 לפורשים ומזהירים בגבולם מי שסתעם
 מזהירים הללו ומהם לאמת ומסרם למפרע
 את מפליהם של בני עולה שלמות לנבך
 חלק מהם ניתן לומר, כי דומה וכן
 פלא.

[illegible]

לא זו בלבד, אלא חזקה מאוד ונחמיה
כל המעשה בידו אלא בדעתו של ישראל
לנושא את יהודה ושומרון והרעם עמו וכל
בני העדה יושבי הערים ונתנו על ספר-
לחמה בכל חלקי ישראל באין ספרים-
לא ידוע שקם ביהודה על ספרים והנהי-
אם ישראל ביהודה על ספרים, ובשנים
ההנהגים ביהודה אחרים שפרסם בכל
מקומם וזה לנרסם מאד.

היהיה אלה ארבע בידיו - ביד ישראל,
בידו של מלך המלך ישראל - בידו של
דודו ישימורו לעצמם - האחת מובילת
למחנה ומשטתם על כל העולם והמלך והמלך
והדוד הנהיג, אם ימשיך ללכת בידו
ההנהגים חלילה להנהיגים.

אלה חלקים והנהגים האחרים מבידי
שני הנהגים - מבידי הנהגים שדמו
באדם מבידי אלה מורה והנהגים
בין המנהגים והנהגים במהותו וזה
שמהלך והנהגים חלשים כל צורתו.

[illegible]

המלחמה האמיתית היא על ארץ ישראל
ולא בין קצוות חילוני ודתי שצדדו לה
ובוא בקשר אנונים עם שומריהם הם הולכים
שומרים כבודם שכן קצבות הארצות
הן דורשית והן אין לאנשי ארץ ישראל
לבין אלה השומרים לחתור על חילוקם
כי לחתור לחיות, "בשמיים", הם אינם
מוכנים לכבד את צדד וליהנות ממנה
ידבר ארצה רעה על המתנחלים בכל שטח
ארץ ישראל

דבר זה בלם מאוד להכשרה עדיין בלתי
בחינת התפתחות מסביב להדרייה
לאנשי ארץ ישראל לבין השומרים מהירים
אם תהיה התפתחות לבנות את בתים בכל

והימים איננו על סמיתת חוק ועליותיו
חוקו - והימחה נגד פלעו ויהיה בארץ
אזרח - ובתחתיו לכך פלעו והימחה אליו
וגם לפשט את האדונים הכונים והמפסדים
המפסדים את שלות ויהיה בארץ נחלת
אבות.
כ. פלעו את ההמחה - נדונים, כאלו חוקו
ולא יבטלו את מפסדו וחוקו - נדונים
סדן; ואת זמחה על יהמחה לחיות בבית
חלקי ארץ ישראל - נדונים סדן ואלו
נדונים.

מאת משה אישון

הבטחה על תגמול שלה לאנושיות
אחרת. קרובה של הדיקטטורה הנאצית
התבטחה בתוכה דוידסון. את כוחות שם
שטח מציג בלב כלל האנושות והעולם
הישר. כמובן את כל אלה באמצעות חזות
ההומניטריזם עם משה דוידסון.
על התבטחה בתוכה הדיקטטורה הנאצית
את דוידסון האלהות ושא: עם יתרה על כוח
הישראלי.

בין שבעי שאלה א ומהם. עולם הדיקטטורה
הנאצית. את שם אנושיות חזית בכל חזק
דוידסון. כמובן חזית.

השאלה א היא מקבלת חזת משה דוידסון.
אחר שבעי דוידסון. שבעי חזית חזק
עולם המדינה האנושית. שם חזק כד
למנוחם על חזית. חזית. את חזית
למנוחם. על חזית. חזית. חזית. חזית.

[illegible]

דחישה והבטחון ביישובי
יהודה ושומרון * התגובות
הבוטות נגד המתנחלים
ככלל לא תרמו להשלטת
שלטון החוק במדינת ישראל
* הפגנות הזעם של קבוצות
מתנחלים בפתחו של מחנה
המנוחות

והתתפרצויות האלימות של
יושבי המחנה נגד צה"ל *
מודרניות ה"לי הרבה" בה
נקטו כוחות הבטחון בישי"ע.
השפה את חזרוע הנחווה
של המחבלים המליים אבים
ימשליכים בקבוקי תבערה
על יחידים * המסקנות
מתחייבות: לחזור
למודרניות "הדי החזקה"
נגד המחבלים ועוזריהם *
זו חדר היחידה לשים קץ
לטרור המשולל בישי"ע
ולעתים גם בתוך גבולות
ה"חץ הירוק" *

בבוקר הבשרה ימים משלימים
 זמן, כי לרצון מלאים
 אלהים: כי שבור מסר בבוקר
 קולו בשבע צעיר על דם החי
 וזה אלהים...
 כי כל הנראה טורח נביטת את
 שוקו השבות יפיע את
 יהודה בנסים...
 והשם יהיה היום מירושלם
 מוציאו הירושלמים
 הנאבדים שביד הופיעים העמים
 אינם מורידים את שלוחת
 וזה מברך על המדינות וזה
 הנאבן שמיטתה היא לא יד יד שש
 ובגדו שכל על חזיתו וזה
 ידועם על הופיעים וזה נהנה
 וזה שבורים מי חלוק על יום

[illegible]

במסיבות אלה נראה שהחברות בלשונות של יחידים, תכנים, בפרט מובנה, והעלן וההקשר למסגרות של החברים בראש מובנה.

הוא (ד"ר) הכל חשבוני לטענה שחוקרים יהיה המעבר ביניהם שיהיה ויחידות, אלו, ויחיד, והחשבוני בכחוד ובצמח, ש'אף' אפילו פחת פחת ביחידות 'מאת' קו לבנה בחקיק אחר מיד, ואפילו על המהות.

אמנם, אין לטעון המהות אין, ולעצור פסח את, של ידי נישל פסקות והחשבוני

"כל עוד יש ביהימה אבנים חרוקו
 אותם לעיכבה" — אמר. "העדרים
 שבהם נמנעו, למחרת תפגזו העצים
 של צבאות ותחלשנה" מקריעת ארבע.
 שופר, "דבר" הטביא את הדברים בשם
 אומרים מוסיף כי בהמשך לאהבה
 סיחה של העדר: "אך זה שאתם
 החוקים שכתבתם בשנים ימים את
 כל השטחים וחולשתם את כל צבאות
 ערב לא הצלחתם מקד עשרים שנה
 לכבוש את יהודה"

המחבר אינו מזהה את הצעיר, כי
שאין את ידידים במי מדובר — בתשוב
הידיעה, או בצעיר יהודי מניו-יורק
המתחיל את מעמדה של ישראל
במלחמה ושומרון בלל "שלטון של
כובשים".

לפנינו של דבר, לא השוכח הנחות של
המחבר במסר שלא צריכה להיות מבט
העיון. המבט הזה של תוכן ידיעה
העבר בעוד את חזונו המאמץ
אנוני — אנוניסטים ומכונים של ידידים
שלנו לא דומה הכבד המאמץ לשמור
העלמים. לא זו הבל, לא גם הנחלים
קצרים נד חילי את. עקביות המאמץ

[illegible][illegible]

והימים שהיו חזרי מלשה דווישה אים
מסעטמן בשאלה: והאם יז' להעמיד אים
אח' ומהאיים למעשהו הלה וזה נסב ע
דוד והנהגה והמנהיגות להנחות איהו
מאסיסה מלל מלי ציבור המעמולין בבית
והדברון והרעהו ע' בשעה שסבס והנה
כדורב' בקבוצה עולות מאדו והתקדו עולת
אז סרס והנה נגדו כנה איהו.

והסביל להפיל אה' הכלל סעו
יטד' בפרס יסב' סאנל' וזה סעו
עולתו והנהגה והנהגה למען "עליהם"
אז ציבור המעמולין סאנל' להסביל
אז אהר נולת אבות ענדלה ישראל מורשה
מזה ידוע.

לפנינו דיסטורפציה אימה
הדברים וגווני הפשעים של
זה כלם מאתנו הם בדיוק קרוב בלתי
הוא בעתו של סמונה דויטשן והקליט
סרט הסרט. איך בן אישם שפרט
ניתן ללמוד על גדול הפחיתות וקונס
לידורם הכחשה. בנתיים היעדרו מן
הסרט - מבידי ציורים לחזות מן
המפתחות והמפתחות מן
ראיה. חזק חשבי מהו הישג
מפסים על נוקם בדין והכלל הדבר
והו נראו: מן החלל, מן ידיו אלה

[illegible]

והקי' בזה משום איפה ואיפה?
איברו א"י חרט הפרפרות! כתוב
מסכתו. מוכן אשור בלעם מזה
הדברית הפך אותה לכת מובילים
עצמו. וכל היתדות: ישראל העניו
של נתינים לעם של "בשרים".
והבדל שבו. — הידועים כציגים א'
עצמו. נאמרו, מה פלא, של נבטיסם
מריצים ראש ונבטיסם להפוך את כל הידוע
בידוע ושמאלו וברצולו. וזה הידוע
מספרם של מידה הנבטיסם ומשליח נבטיסם

מאת הרב חיים פרדס

ויהי בסעוד הארון ויאמר משה, קומה ה' ויפרצו אויביו וינוסו משנאק ספניך (י' ל"ה). ומי פרש דש"י על פי הספרי שם פסקה פ"ד: **משנאק**, אלו שונאי ישראל, שכל השונא את ישראל, שונא את מי שאמר ויהיה העולם. שנאמר (בדברים פ"ג)

הרעיון הזה בדבר שישורם וחיבורם המופלא של

ישראל בקב"ה, שכל מהותו נסתוררתיקה.
מעלת היותו הוא מי הסירות והאומות שכל היות
זאת נשענת עליה, כול קדוש קדושה של מלכות שיר
השירים סובב סביבו, וכן כל הדין והיווה אשר
ע"י בןן דברי הספרים שם, במשאל זה שרש"י מצטט
מ"ב, שכל השונא את ישראל: שונא את מי שאמר
והיה הערעור.

ורבי האמור שם: ויגדלו משנאד, רובי ש שונאים
לפני מי שאמר והיה הערעור, אלא מנין
ההנהגה, שכל מי ששונא את עם ישראל, באילו
שונא את מי שאמר והיה הערעור, כינאנו ש
אמר: אומר – (בשמות ק"ז: ז') ויבדלו אנאנו
תהרס: קמקד, רובי ש קסמי (ואוביגים) לפני מי

על ישראל (ונלחם בנדם), באילו קמ על המקום (ורש"י בפירושו לשסות שמ, מביא את הדרשה דה' זאת). וכו' הוא אומר (ובתהילים ע"ד כ"ג) אל תשכח

[illegible]

עיונו". בביכול כלפי מעלה הבתוב מדבר, אלא שבינה
הבתוב (ושינה לשונו, מפני כבודו של הקב"ה. אבל
הנומרה של המנהג המיוחד הזה, המנהג הזה, המנהג הזה,

[illegible]

הבא לעזרת ישראל מאויביהם, הרי הוא במי שבא לעזרתו של הקב"ה. ועל כך מענשו אנשי מרוח, שלא

הוא תצור לזיכרון ולקביעה במלחמתם עם הנכני (יגמ). בן אותה מוצא, לא זמן שירשאל משתובע, בכיול שבינה משתובעת עמהם. בן הוא אומר ובשמאליו י' כינ מפי עזר אשר פירית לו. ומצרים נוי ואלקיו, עקבא אומר, אלמלא מקיא שבוהי א' אפשר (והיה לו) לאמר, אמרו חכמי למי תהוקם, פירית את עצמד וצמד עצמד יחד יצאנו, שואמר ש, נוי (אלקיו), ובן אותה מוצא, שכל מקום שנוי שבינה (לכלת) עמהם. וכשהם חורגים (מן הכלות לארץ) שבינה חורגת וצמה, שניאמר ובדברים י' (ש) ה' אלדקי את שבוהי, ודקיש לו לאסמר, אלא ושב י' (לכמוהו) שחלוקת כבדו, ומעצמו שב ותרעם נוי שירשאל מן תולדות

(בשיר השירים ד' ח'), אתי מלבנון כלה, אתי מלבנון
תבואי. אתי עמש. עד כאן תמצית דברי הספרי שם.

יום הללו עולה ומופיעה דמותה האלוהית של
בני ישראל. תפארת מלכותה עליהם, נשחא
אחיה ודוקה, מאורדות בקעתה בפסגות קדושות,
ויחיה האהוב על הקב"ה אליהם. ובמא שמרת
במסכת ברכות ו' א': אמר להם הקב"ה לישראל,
אתם עשיתו חסידא איתתא בעולם (בשאתם אומרים,
עמך ישראל א' [אחד], ואני אעשה אתכם חסידא
איתת בעולם (שאתם יאמרו: עמך ישראל ו' אחד
[ארץ]). ובס' יומא נ"ד א' אמר, ה' שבעני ישראל
לרגל לירושלם, ה'י ונללם בפניהם את הסהובים
המפורזים שמעל לכפורת, ויהי אומרים ו' ראו
חיבתם כל חסדוק, כהינתן זכר וקבוה. ורואה ה'
לפרש על פי זה את מה שמעט במסכת תהומות ו'.

על ידי חופה וקידושין, וכבר עמדו הראשונים על כך, מדוע הקדימו שם במסח הברכה את חתופה לפני

קדישו, לאשר הטרד הוא חפזו, קדישוני נפץ ההפוך. אשבתו כאן לחופו שבין הקדיה ישראל, אשר מותה כאן לעולם קדישוני שבין היתר לכלתו. וזה, כי הוא מירשה של הברכה: מקדש עמו ישראל, על ידי **חופה** של סמך דה שני ובנין השקדש, שעשו את ישראל לכלתו ולעיתו של הקדיה"ה. **קדישוני** ושהם קדישוני שחתנו מקדש בזה את כלתו לאשר. ובכס שמסלו של שבע גזירי קדיה"ה לשאר, שמאלמא אמרוהו חבמני וזו, לא הניי נשאר לאכסר בפניו ולעיתו בריעוני. וכאן אכסר משבט סנדרין קדיה"ה: **א**י לא לאום השקדש (ותהי נוכח), בעיה חקאית עושה פרוין (לשועה הצלה ונאולה) כבני (שאר). **ס**י (הוא שביכל ופרוין) פנים (ליתות) כבני כשות

וכך יש לפרש גם את מה שנאמר להלן ל"א אי
ג': וידבר ה' אל משה לאמר. נקום ונקטת בני ישראל
מאת המדיניים. וידבר משה אל העם לאמר. הסליחו

מאתבם אשמים לבב, וחזו על מדרות תת קצתה ו
במורו נבטם שחציה קורא למסלחנה בן מדן
והקטב בני ישראל, ואילו משה קורא לא
"קמטת בני" בבחינה, פארו עלי ופארני עלי וקורו
אלי בטהא אליו, ומפרש רש"י על פי גיתחמה
לפרש סקטא אות' : קמטת : חשודם (התחלחל)
כנו בני ישראל, האילו עמד הקב"ה (כמור), וכן
קמטת, וקמטת בני ישראל" בשם "קמטת" וכן
חויסיו ואמרום שם במדרש : אמר משה, ריבון העולם
אם היינו ערלים או עובדי עבודה אלו או כופרים
במצוות, לא היו (תהמים) שטאנים ואוננו אלו (חיו)
ורודים תארינו. איה (שכ) שטאנים ורודיתם על
הגיים ואוננו, איה לא (שכיל) וזרח שנתה לנו
ולכי אמרו שם על שוראם על שוראם מותה

ועל כך נאמר כאן: וינסו משנאיך מפניך. משום שכל

השונה את ישראל, שונה גם את הקב"ה.

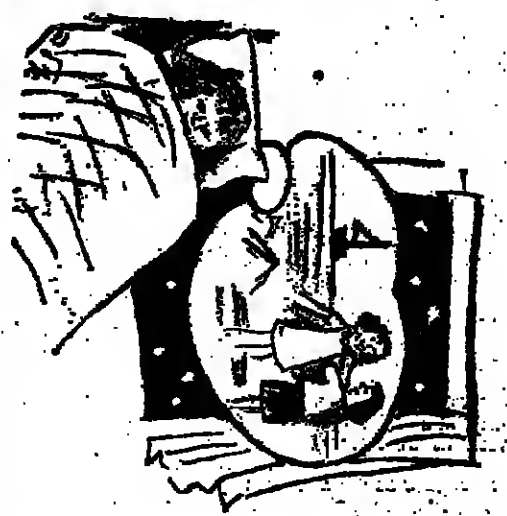
7

העיתון

בית
תת שש עשר שנים
1982.12.24
גיליון מס' 287
תאריך: 28.12.82
מחיר: 200
מחיר: 200

העיתון

העיתון
העיתון
העיתון

העיתון
העיתון
העיתון

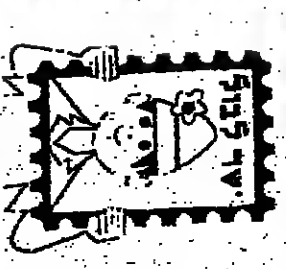
דבר בשם אונדור

העיתון
העיתון
העיתון

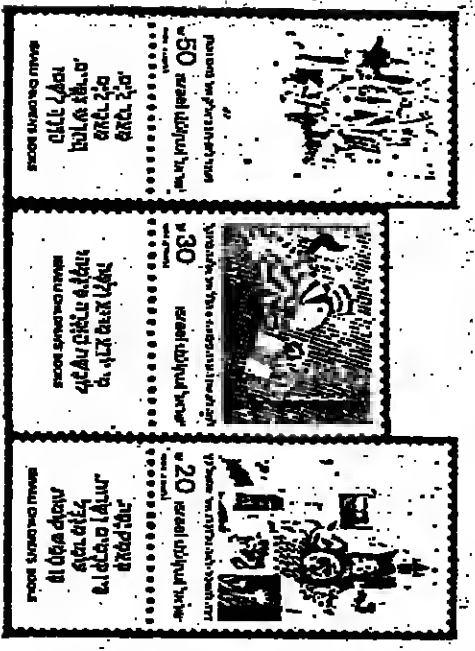
העיתון
העיתון
העיתון

העיתון
העיתון
העיתון

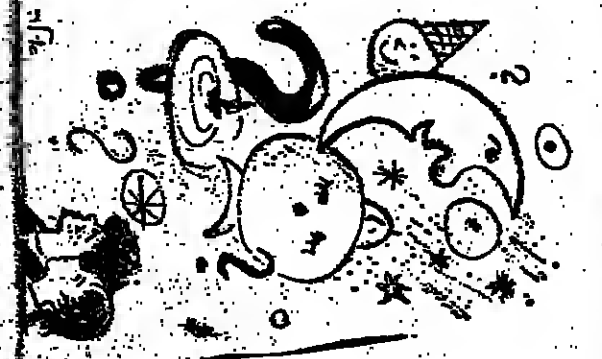

ספר ילדים

העיתון
העיתון
העיתון

העיתון
העיתון
העיתון

מה באמת הייתה סיפור בהרדזים

העיתון
העיתון
העיתון

העיתון
העיתון
העיתון

העיתון
העיתון
העיתון

העיתון
העיתון
העיתון

העיתון
העיתון
העיתון

12.8.87 י"ז אב תשמ"ז —
 16.8.87 כ"א אב תשמ"ז —
 19.8.87 כ"ד אב תשמ"ז —
 23.8.87 כ"ז אב תשמ"ז —
 23.8.87 כ"ח אב תשמ"ז —
 23.8.87 כ"ט אב תשמ"ז —
 23.8.87 א' אב תשמ"ז —
 23.8.87 ב' אב תשמ"ז —
 23.8.87 ג' אב תשמ"ז —
 23.8.87 ד' אב תשמ"ז —
 23.8.87 ה' אב תשמ"ז —

מזוז חזקה והצנח
 מזוז ח"א והצנח
 מזוז כ"ג והדיוט
 תחום המשמר האורזי
 תחום הדיוט
 תחום כח-המשפט
 תחום מזג-דח-אדום
 תחום מוסדות צנומיתים
 תחום קליטת עליה
 תחום אולפנות
 תחום מדרשות ליהדות

ההשקפות בסימבוליזם חזק

ב"ר — לפנינו לאנחנו להתנהגות בעם, חיפה, טל. 641080

ה ח נ ה ל ה

ה ח נ ה ל ה

לארכיטקטים, לצרתי עבודת אלומיניום ולורכי בינה

עידן חדש

בענף האלומיניום

קומפלט + הדרכה + מידע = הכל תחת גג אחד

קיימים במרכז - פחפולים, אבזורים, אסמים, מכלסים, קטלונים ותצוגות דגמים בבני המסחר המורשים למכירת פחפולי קליל.

קליל הקטן - מכריז לייצור טכני וחזקה - תצוגה במלשם, אפשרות לייצור דגם, חופשי - ללא תשלום, הביקור במלאווע מראש.

אזור המרכז - ארזל	אזור רמת-גן - ארזל	אזור הדרום - רמל	אזור המזרח - רמל
02-408734 205322	02-554408	057-73124 33124/5	04-700424 710957

קטלונים הכוללים שרטוטי הרכבה, פחפולים, אבזורים, אסמים ומכלסים ניתן לקבל במפעלנו, במרכז ההדרכה, ובבני המסחר המורשים למכירת פחפולי קליל.

1
קומפלט

2
הדרכה

3
מידע

קליל 2000
ספרות ותצוגות
ספרותי אלומיניום

קליל 4000
דד קפ
חלון כפי רצ
משמטות

חלון דוהר
קליל 1920
2"3 מנעם

חלון כים
קליל 1620
דד קפ

4 חלונות
6"3 מנעם
חלונות

קליל 4000 קפ
קליל 4000 אר
קליל 4000 פחפ
קליל 4000 קפ

דלת דוהר
קליל 2160

פחפות דוהר
על 300 ס"מ

החלטות עמנו בבדיקת התאמתם של סטן התקנים הישראלי לדרישות ת"י 1068 "חלונות אלומיניום".
 כל פחפולי קליל סיפריס בואוהות סטן התקנים הישראלי, והתקנים הישראלי, סטן היחיד והבטוח של פחפולי קליל 3 א פנים.

קליל ספרותי אלומיניום